

Rigsdagstidende.

1852. Forhandlingerne paa Landstthinget. № 123.

Credit Session.

69de Møde.

Løvedagen den 31te Januar.

(Fortf.)

Orholm (fortf.): Naar den høitærede Finantsminister har yttret det som sin Anskuelse, at det er en fuldkommen Umulighed, at der nogenstunde af Coloniernes Indtægter skulde kunne udredes de nødvendige Udgifter i Colonierne, navnlig med Hensyn til de militaire Udgifter, saa troer jeg dog, forsaavidt Forholdet skulde stille sig gunstigt, eller ikke ugunstigt, for Colonierne i Fremtiden, at en saadan Umulighed ikke for Tiden ubetinget kan siges at være tilstede, ligesom jeg ogsaa dertil vil føie den Bemærkning, at naar Udvalget har tilladt sig en saadan Uttring, saa har man derhos udtrykkelig udtalt, at, hvad de militaire Udgifter angaaer, saa var det kun betingelsesviis. Og naar jeg tænker mig Muligheden, som dog ikke er saa aldeles fjern, af at Moderlandet ved en militair Besætning af Colonierne kan komme til at anvende Kræfter og Udgifter, som dog ville blive uundgaaelige her — jeg skal herved blot henpege paa Reserveofficererne, og ligeledes til den Fordeel, som man for en stor Deel kan tænke sig af Troppers Dannelse paa andre Steder og i fremmede Forhold, som vist altid maa være en Fordeel —, saa troer jeg, at, naar saadanne Udgifter, som Moderlandet nærmest maa beregne Statskassen her tillast, fradrages, saa skulde det ingenlunde blive en Umulighed for Colonierne at kunne afholde de tilbageblivende Udgifter for en saadan militair Besætning, navnlig naar Borgervæsenet kunde blive uddannet, saaledes at en ringere militair Styrke kunde ansees for tilstrækkelig. Ved denne Post skal jeg i Forbigaaende ikke undlade at bemærke, at den hele Organisation af den nuværende militaire Besætning maaskee

wilde undergaae en betydelig Besparelse, naar man for Exempel istedetfor de faste Garnisoner i Forterne kunde tænke sig et mere mobilt Forsvar, som for Exempel ved et Dampskib, saa at man saa sig istand til at omflytte en meget ringere militair Styrke til de forskjellige Steder, hvorved Tallet kunde være mindre, skøndt den effective Styrke vilde blive større. Forsaavidt den høitærede Finantsminister navnlig har berørt, at, naar man vilde paaføre Colonial-Budgettet hele Udgiften for det Krigsskib, som er stationeret i de vestindiske Farvande, saa vilde ingenlunde Udvalgets Forhaabninger i denne Henseende kunne realiseres, og at det ogsaa vilde være fuldkommen urigtigt at paatænke en saadan Overførelse af hele denne Udgift til Colonial-Budgettet, saa staaer det ikke aldeles i Overensstemmelse med den Fremgangsmaade, der hidtil har været brugt, da netop dette Krigsskib, saavidt jeg veed, altid i Finantsregnskaberne har været debiteret Colonierne som Colonial-Udgift.

Finantsministeren: Ja, men fordi Udgiften har været posteret saaledes, deraf følger ikke, at det var rigtigt; hvis alle Posteringer i denne Henseende, som kunde angaae Forholdet imellem Moderlandet og Colonierne, vare rigtige, saa vilde en saadan Bestemmelse som den, der er foreslaet i § 24 Lit. e, være overflødig, thi det er jo netop en væsentlig Gjensstand for dette Forslag, saavidt jeg skønner, at der skal gjøres op senere ved Lov, hvad der reelt er at henregne til de Udgifter, som bør bæres og udredes, vel at mærke ikke af Coloniernes i Almindelighed, som den ærede Landstingsmands Foredrag, saavidt jeg forstod det, gik ud paa, men af de Skatter og Afgifter, der oppebæres i Colonierne; de Indtægter, som Regjeringen forøvrigt maatte have af de vestindiske Domaines og Activer, det er naturlig-